

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00373 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
	Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
	Suspicious work	Authentic work
OS	TOMA Gheorghe, ȘTEFAN Teodoru, TUDOSE Mihai și LUNGU Severin Florian. <i>Schimbarea managerială, managementul schimbării: manageri înnăscuți, manageri formați</i> . București: Editura Academiei Naționale de Informații [A.N.I.]. 2009.	
OA	CHELCEA Septimiu, <i>Metodologia cercetării sociologice : metode cantitative și calitative</i> . București : Editura Economică. 2001.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
p.122:25 – p.123:03		p.138:19-p.138:36; p.139:06 – p.139:11.
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul initial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișă de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) rezumate dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată anterior, prin parafrasare, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiul³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de opera plagiată sau opera suspionată de plagiul în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluiară nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiul.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiului: bună-conducță, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiul*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Gheorghe TOMA

Teodoru ȘTEFAN

Mihai TUDOSE

Severin Florian LUNGU

SCHIMBAREA MANAGERIALĂ. MANAGEMENTUL SCHIMBĂRII

• Manageri înnăscuți • Manageri formați

Editura ANI
București - 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOMA,GHEORGHE
Schimbarea managerială. Managementul schimbării – manageri înnăscuți, manageri formați /
Gheorghe Toma, Teodoru Ștefan, Mihai Tudose –
București: Editura Academiei Naționale de Informații, 2009
Bibliogr.
ISBN 978-973-7610-84-3
I. Teodoru, Ștefan
II. Tudose, Mihai
65.012.4

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor-șef: Ion IVAN

Coordonator editare: George IANCU

Redactare: Sofica FILIP

Tehnoredactare: Corina TRICĂ

Copertă: Lucian COROI

Bun de tipar: 28.01.2009. Apărut: ianuarie 2009.

Tipărit sub comanda nr. 2408261 din 28.01.2009

(C)

Editura ANI
București, 2009
Telefon: 021 4106550/1215 sau 1200
Fax: 0213104714
ISBN 978-973-7610-84-3

↳ *Gradul de libertate* al operatorului în alegerea temelor și în ceea ce privește formularea, numărul și succesiunea întrebărilor a sugerat o schemă metodologică de clasificare a interviurilor, care evidențiază trecerea gradată de la deplina libertate a operatorului, în cazul interviurilor nondirecte până la eliminarea oricărei libertăți de inovare în cazul interviului directiv. După această schemă avem interviuri ciclice, în profunzime, cu răspunsuri libere sau ghidate, centrat sau focalizat, cu întrebări deschise dar și închise.

↳ Interviurile pot fi *unice* sau *repetate*, deoarece subiectul interviewat capătă prin repetare o anumită experiență în rolul său, astfel că desfășurarea con vorbirii se realizează în alte condiții psihosociologice.

↳ *Cel mai adesea interviul* se derulează ca o comunicare între două persoane, operatorul de interviu și persoana care răspunde, acest tip de interviu fiind numit *interviu personal*.

↳ În fine, interviurile pot fi clasificate și după *funcția* pe care o au în cadrul cercetării. Interviul de angajare se deosebește prin structura sa, de interviul utilizat ca modalitate principală de obținere a datelor de cercetare sau de interviul practicat cu scopul completării ori verificării informațiilor recoltate cu ajutorul altor metode și tehnici de investigare. Aceasta este mai puțin structurat, uneori este nondirectiv urmărind identificarea unor aspecte care ar putea fi cercetate în profunzime prin intermediul chestionarului de exemplu.

Perfecționarea metodologiei interviurilor presupune sporirea rigurozității constituirii ghidului de interviu, lucru ce poate fi realizat prin aplicarea principiilor logicii interogative în proiectarea și desfășurarea acestora.

Din evantaiul larg al funcțiilor logicii interogative rețin atenția prin aplicarea lor în tehnica interviurilor de angajare următoarele: analiza semnificației conținutului logic al propozițiilor interogative, clasificarea raporturilor între întrebare și răspuns, precum și analiza propozițiilor interogative. De altfel, cercetarea științifică nu reprezintă altceva decât căutarea răspunsurilor adecvate la întrebările mereu mai profunde și mai nuanțate; în logica interogativă se subliniază faptul că în orice întrebare există o anumită cunoaștere, accentul căzând însă pe ceea ce nu se cunoaște încă. Din acest punct de vedere întrebările pe care ni le punem când proiectăm un interviu reflectă nivelul la care s-a ajuns în cunoașterea respectivului domeniu.

Logica interogativă, analizând raportul întrebare-răspuns, ajută la verificarea legăturii dintre indicat și indicator. La întrebările închise

Schimbarea managerială. Managementul schimbării

(cu răspunsuri prestabilite) este obligatorie includerea între variantele de răspuns și a unui enunț cu funcție de răspuns direct. În același mod, logica interogativă intervine în analiza răspunsurilor la întrebările deschise, la care persoanele interviewate formulează ele însese răspunsuri.

Un domeniu al logicii interogative de cel mai mare interes îl reprezintă analiza presupozitieiilor; acestea apar ca premise necesare dar nu și suficiente pentru ca întrebarea să aibă sens, adică un răspuns adevărat. Analiza presupozitieiilor ajută la formularea corectă a întrebărilor.

În fine, logica interogativă servește la eliminarea erorilor în formularea întrebărilor. Imprecizia întrebărilor face inutil efortul desfășurării interviului. Sofismul întrebărilor multiple apare mai des decât ne așteptăm. De aceea, pragmatica interogativă atrage atenția asupra condițiilor psihologice necesare în desfășurarea oricărui interviu de angajare.

Pornind de la constatarea potrivit căreia calitatea informațiilor obținute prin intermediul interviului depinde în mare măsură de operatorul de interviu, apreciem că se impune discutarea competenței profesionale a celor ce conduc discuțiile.

Îndeplinirea cu succes a acestor sarcini presupune alegerea celor persoane care nu au caracteristici profesionale și fizice contraindicate. Putem aprecia, în acord cu mulți alți autori, că poate fi un bun operator de interviu doar o persoană cu o mare capacitate de adaptare, conștiincioasă, obișnuită cu munca sistemică, având o inteligență suplă și un nivel de cultură relativ ridicat.

Calitatea unui interviu de angajare poate fi evaluată și după observațiile făcute de operatori cu privire la comportamentul nonverbal al persoanelor interviewate sau referitoare la momentele (întrebările) care au generat reacții emoționale.

Fără a considera interviul calea legală de cercetare în sociologie, apreciem că însușirea acestei tehnici de investigație este indispensabilă formării profesionale. În acest sens ne propunem, în continuare, să oferim un ghid pentru practica interviurilor de angajare, explicând și ilustrând cum se alcătuiește un ghid de interviu, cum trebuie puse întrebările și înregistrate răspunsurile, în fine, să prezentăm o descriere amănunțită a pregătirii și desfășurării unui interviu.

Numeroase legi determină ce întrebări sunt legale în interviurile de angajare, principiul general fiind simplu; întrebările nu pot fi solicitate în mod discriminatoriu pe bază de rasă, culoare, religie, sex, naționalitate sau